

Sygn. akt IV Pz 1/23 p-II

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2023r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie sędziego Sławomira Górnego

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2023r. w Sieradzu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. T., Z. K., M. K.

przeciwko (...) Sp. z o. o. w W.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

na skutek zażalenia pełnomocnika powoda M. T.

na postanowienie zawarte w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z 20 grudnia 2022r., sygn. akt IV Pa 23/22

postanawia:

1. **Oddalić zażalenie,**
2. **Nie obciążać powoda M. T. kosztami postępowania zażaleniowego.**

Sygn. akt Pz 1/23

Uzasadnienie postanowienia z 22.02.2023r.

Wyrokiem z 20.12.2022r., sygn. akt IV Pa 23/22, w sprawie z powództwa M. T., Z. K., M. K. przeciwko (...) Sp. z o.o. w W. o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, Sąd Okręgowy w Sieradzu apelacje obu stron i w pkt 2 zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu za II instancję kosztami Postanowieniem zawartym w punkcie 2 wyroku z 20.12.2022r., sygn. akt IV Pa 23/22, Sąd Okręgowy w Sieradzu, na podstawie art. 100 k.p.c., zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu za II instancję.

Powyższe postanowienie zapadło po następujących ustaleniach i ocenie prawnej:

Powodowie M. T., Z. K., M. K. w pozwach z 10.11.2021r. skierowanych przeciwko pozwanemu (...) Sp. z o.o. w W. wnieśli o zasądzenie dodatków za pracę w godzinach nadliczbowych odpowiednio: M. T. kwoty 39.838,28zł., Z. K. kwoty 22.319,25zł., M. K. 39.267,94zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego od dat ich wymagalności do dnia zapłaty. Wnieśli także o zwrot kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Przechodząc do rozważań prawnych dotyczących zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia apelacja pozwanych wynosiła odpowiednio: ad. 1 36148zł., ad. 2 – 11 727zł., ad. 3 – 36.312zł. Wobec oddalenia obu apelacji, zdaniem Sądu uzasadnione jest słusznościowo wzajemne zniesienie kosztów procesy, bez potrzeby dodatkowego wyliczenia stosunku wygranej do przegranej. Jeżeli strony w równym lub zbliżonym stopniu wygrały lub przegrały sprawę, a jednocześnie w takim stosunku poniosły koszty, powinna być zastosowana zasada wzajemnego zniesienia kosztów. O zastosowaniu zasady wzajemnego zniesienia kosztów procesu decyduje kryterium słusznościowego rozłożenia obowiązku ponoszenia tych kosztów, nie jest natomiast bezwzględnie wymagane

dokładne wyliczenie stosunku wygranej do przegranej (por. wyrok SA w Gdańsku z 2.07.2020r., V ACa 554/19, postanowienie SN z 11.09.2013r., III CZ 37/13).

Na postanowienie zawarte w pkt 2 wyroku zażalenie złożył pełnomocnik powoda M. T., zarzucając, że zniesienie wzajemne między stronami kosztów procesu za II instancję w wypadku tego powoda narusza przepisy art. 98§1 i 3 kpc, art. 99 kpc, art. 100kpc. Wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia, poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda M. T. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwoty 675zł., zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda M. T. zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych. W uzasadnieniu zażalenia, przytaczając orzecznictwo dotyczące zastosowania zasady wzajemnego zniesienia kosztów procesu, wskazywał, że w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w sprawie IV Pa 23/22, strona pozwana wnosząc apelację uległa w wypadku powoda M. T. co do kwoty 36 146zł. Powód ten z kolei przegrał sprawę w II instancji co do 8888zł. Jako że Sąd tego zaniechał, podkreślić należy, że wartość przedmiotu zaskarżenia określona w apelacji powoda stanowi niecałą czwartą część wartości przedmiotu zaskarżenia określoną w stosunku do niego w apelacji strony pozwanej. Jednocześnie, uwzględniając treść §2 pkt 4 i 5, §9 ust. 1 pkt 2, §10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r., poz. 265), w wypadku powoda M. T., z powodu przegrania własnej apelacji – obciążają go koszty zastępstwa procesowego w wysokości 675zł., z powodu przegrania apelacji w jego sprawie przez stronę pozwaną – przysługuje mu zwrot kosztów z tytułu zastępstwa przez radcę prawnego w wysokości 1350zł.

W odpowiedzi na zażalenie, pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie zażalenia w całości i zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym wg. norm przepisanych. W przekonaniu strony pozwanej, który domaga się, aby zestawić ze sobą wartość zaskarżenia obu apelacji, ocenie powinny podlegać różnice w kosztach sądowych, których przyznania domaga się powód. Różnica ta wynosi zaledwie 675zł. i nie jest to kwota znacząca.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Jak wynika z art. 100 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Zdaniem Sądu, Sąd Okręgowy wydał prawidłowe rozstrzygnięcie w zakresie wzajemnego zniesienia między stronami kosztów procesu za II instancję. Sąd II instancji w pełni podziela ustalenia Sądu Okręgowego i jego ocenę, że wobec oddalenia obu apelacji, uzasadnione było słusznościowo wzajemnie zniesienie kosztów procesu, bez potrzeby dokładnego wyliczenia stosunku wygranej do przegranej. Wzajemne zniesienie kosztów procesu wymaga ustalenia proporcji między zgłoszonymi a uwzględnionymi żądaniami i zarzutami stron, a wynikiem procesu. Takie rozstrzygnięcie jest właściwe, jeżeli strony w równym lub zbliżonym stopniu wygrały i przegrały proces, a koszty, które poniosły, nie są dysproporcjonalne. Wzajemne zniesienie kosztów procesu, czy ich stosunkowe rozdzielone, nie wymaga dokładnego obliczenia stosunku części uwzględniającej powództwo do części oddalającej pozew, a zasadniczym kryterium rozłożenia ciężaru kosztów procesu jest w takim wypadku poczucie słuszności. Strony nie mogą pozostać przy poniesionych przez siebie kosztach związanych ze swoim udziałem w sprawie w przypadku istnienia znacznej różnicy tych kosztów oraz kosztów, które każda ze stron powinna ponieść wskutek wyniku sporu. Podstawy do wzajemnego zniesienia kosztów zachodzą wówczas, gdy żądanie zostało uwzględnione w około połowie przy mniej więcej równej wysokości kosztów procesu poniesionych przez każdą ze stron. O zastosowaniu zasady wzajemnego zniesienia kosztów procesu decyduje kryterium słusznościowego rozłożenia obowiązku ponoszenia tych kosztów, nie jest natomiast bezwzględnie wymagane dokładne wyliczenie stosunku wygranej do przegranej (por. postanowienie SN z 11.09.2013r., III CZ 37/13, wyrok SA w Gdańsku z 2.07.2020r., V ACa 554/19). Zasady słuszności sprzeciwiają się wzajemnemu zniesieniu kosztów procesu na podstawie art. 100 k.p.c. tylko w razie istnienia znaczącej

różnicy kosztów poniesionych przez każdą ze stron oraz różnicy w kosztach, jaką każda ze stron powinna ponieść wskutek ostatecznego wyniku procesu)por. postanowienie SN z 28.02.1985r., II CZ 21/85, z 10.05.1985r., II CZ 56/86).

Pełnomocnik powoda zestawiając ze sobą wartość zaskarżenia obu apelacji, wskazywał na znaczne różnice. Jednakże zdaniem Sądu, ocenie powinny podlegać różnice w kosztach sądowych. Różnica w kosztach sądowych, których przyznania domaga się powód wynosi zaledwie 675zł. i nie jest to kwota znacząca.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu II instancji zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, co skutkuje oddaleniem zażalenia na podstawie art. 397§3 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.

Na podstawie art. 102 k.p.c., orzeczono jak w pkt 2 postanowienia.